

ZAHAJUJEME NOVÝ ŠKOLNÍ ROK 2017/2018

Co se ve škole přes prázdniny změnilo?

ČTĚTE NA STRANĚ 1

MÁME NA ŠKOLE VÝTVARNOU UMĚLKYNÍ!

Výherkyně 1. místa ve výtvarné soutěži Bohouš a Dáša mění svět

ČTĚTE NA STRANĚ 8

Co se ve škole změnilo během letních prázdnin

Během letních prázdnin z přelomu školního roku 2016/2017 a 2017/2018 proběhlo na naší škole mnoho změn a rekonstrukcí. Pojďme se na ně podívat.

Za zmínku určitě stojí rekonstrukce družinové třídy, první třídy, učebny hudební výchovy, šaten pro 1. stupeň našich žáků. Dále patří mezi novinky za tento školní rok zřízení školního poradenského pracoviště, rozcestníků na jednotlivých patrech vždy

u schodiště příslušného patra, instalace mříží u vchodu do školního krytu a zřízení limetkové třídy 6. Montessori.

Také jsme nově přešli na karty ISIC pro žáky. Žáci mají na tyto karty mnoho výhod, mezi něž patří například objednávání obědů ve škole, možnost karty jako MHD, slevy u partnerů apod.

Také jsou novinkou elektronické žákovské knížky, přes kterou

mohou klasifikaci sledovat jak samotní žáci, tak i rodiče, kteří přes systém Bakalář mohou i efektivně komunikovat s jednotlivými vyučujícími. Navíc najdete v systému Bakalář i přehled akcí pro školu a třídy.

Naposlední důležitou novinkou je přidělení evidenčních čísel každému žákovi, která slouží k platbám v rámci školní družiny, jídelny, různých výjezdů na akce a podobně.

Pojďme se nyní podívat na několik fotografií, které nám ukážou jednotlivé změny.

Montessori výuka na 1. a 2. stupni

Co je to Montessori?

Je to v podstatě škola hrou, není to „flákačská“ škola, jak si asi většina z vás myslí. Ano, bylo to sice dříve určeno pro děti s určitým hendikepem, ale potom se to velice osvědčilo jako vynikající druh výuky. V této výuce dostávají děti určitou svobodu na svůj názor. Ale ano, i pro děti z Montessori je důležité se naučit počítat, psát, násobit, číst atd. Na druhém stupni je to o něco jiné než na prvním stupni Montessori. Na prvním stupni mají pracovní pomůcky, zatím co na druhém stupni mají taky nějaké pomůcky, ale v menším

množství než na prvním stupni a vyrábějí si je většinou samy.

Normální pracovní den na prvním stupni

Den se začíná tím, že si žáci sednou do elipsy a povídají si o tom, co ten den budou dělat. Po elipse se s chutí (teda někteří) do samostatné práce.

PŘESTÁVKY - Každý si může udělat přestávku, kdy chce, ale musí si jí zapsat do deníčku, kde si žák píše, co za den udělal. Přestávka musí být maximálně 25 min. za den. Pak jdou všichni na oběd a pátá a čtvrtá třída mají ještě „odpoledky“ třeba do půl třetí, ale nemají domácí úkoly.

Běžný den v limetkové třídě Den v Limetkové třídě začíná tím, že ten učitel, kterého máme, má něco připraveného. Učitelé se střídají, tak nemůžu přesně říci, co děláme. Taky pracujeme ve skupinách, co nám učitele

přidělili a které se mění každý měsíc nebo týden, jak to vyhovuje učitelům. Vyučování máme do půl druhý. Máme domácí úkoly.

PŘESTÁVKY - Máme je jako normální škola.

Rozdíl mezi normální výukou a Montessori

MONTESORI V Montessori je určitá svoboda, můžeme si vybrat jaký úkol třeba budeme dělat. Můžeme dělat jiný předmět potom, co doděláme svou práci, co jsme měli dělat. Taky děláme praktické úkoly, třeba jsme si samy sestavily skříňky ve třídě nebo vymalovaly dveře.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

V normální škole je jiný systém v učení. Tam to je většinou tak, že učitel vám něco říká a pak píšete test. Většina dětí to ale pak po testu zapomene, a tak se skoro nic nenaučí.

Takže jak můžete vidět, žáci z Montessori nejsou žádní „flákači“, ale normální děti.

Pokud vás zajímá, jak to u nás vypadá, klidně se přijďte někdy podívat!

Tato pomůcka se jmenuje krychlový materiál. Na prvním stupni pracují i na pracovním koberečku

Jasmin Nabawy a kolektiv 6.M

Basketbalový turnaj

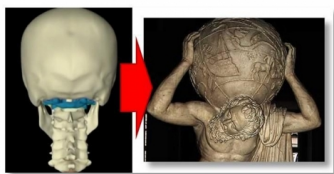
2.11. se chlapci 8. a 9. ročníku účastnili turnaje v basketbalu: naši školu reprezentovali důstojně a ve své skupině skončili na 3. místě, což bohužel na postup do finále nestačilo.

Filip Sekula, 8.B
Jan Pěnička, 8.B
Adam Karabec, 8.A
Dan Vrbický, 8.A
Jakub Vosáhlo, 8.A
Ondřej Šmejkal, 9.A
Nikolaj Ljuljušin, 9.A
Mikuláš Novotný, 9.A
Jakub El Mouhib, 9.A
Petr Panáček, 9.A
Daniel Panáček, 9.A

V pondělí 20.11. se účastníme turnaje ve florbalu - kluci 5. - 7. třída.

Od listopadu do dubna se budeme účastnit 4. ročníku soutěže o Hejtmanův pohár. V naší tělocvičně budeme zdolávat překážkovou dráhu, kde otestujeme rychlost, obratnost, florbalové dovednosti i práci s míčem. V soutěži vítězí škola, kde se aktivně zapojí co nejvíce žáků a společnými silami tak dosáhne největšího počtu bodů.

První krční obratel Atlas

Doporučuji atlas srovnat, uleví se vám od bolesti.

Elizabet Zuzková, 4. MT

Každý z nás ho má o kousek posunutý. Atlas je první krční obratel, a proto ovlivňuje celé naše tělo. Například šmádnání, bolest zad, kloubů a hlavy a mnoho dalšího.

Atlas se dá srovnat u jedné jediné firmy, a to u Atlas profilax u paní Renáty Filipové.

Krčních obrátů je sedm. Když se srovná atlas, tak se srovnají všechny obrátle, nejen ty krční.

Jak to chodí v Montessori na 1. stupni

Výuku Montessori založila Marie Montessori, která žila v Itálii a vystudovala medicínu.

V Montessori třídách je hlavní cílem, abychom si na různá pravidla přišli sami, a proto nám všechno trvá déle. Kvůli tomu máme školu až do 15:00.

V Montessori třídách si s učiteli tykáme. Je to pro nás lepší a díky tomu si lépe rozumíme. Den v Montessori vypadá asi takto: Ráno se sejdeme v kruhu a probíráme s učitelem různé důležité věci. Po kruhu si každý vyndá věci z kontroly a podívá se, jestli na nich nemá nějakou chybu. Když jí ta má, tak ji opraví a vybere si, co by chtěl dělat. Například chce si procvičit mocniny. Tak si najde pomůcku na mocniny, vytáhne si kobeček a začne pracovat na pomůcce. Když ji má hotovou, tak ji ukáže učitelce. V Montessori máme učitelku a asistentku.

Svačtinu můžeme sníst, kdy chceme. Čas na svačtinu máme každý den maximálně 20 minut.

Ve třídě máme méně lavic než žáků a můžeme si vybrat, jestli chceme pracovat na zemi nebo sedět u stolečku. Některé věci jsou už předem určené, třeba pomůcky jsou pro práci na koberce a rýsování je

určeno pro lavici. Ve třídách máme šuplíčky, kam si dáváme všechny věci. Má to ale výhodu, že nemáme těžké aktovky, a jelikož nemáme ani domácí úkoly, tak si do školy nemusíme nosit skoro nic. Můžeme si rozdělat prezentaci o jakémkoli tématu chceme, ale nemáme to povinné. Všechny třídy mají ve své barvě vymalovanou zeď.

Každá třída má také svoje knihovny. Jednu na beletrii a druhou na encyklopedie. Máme odpolední kluby, výtvarku, čtenářskou dílnu, pokusy, konverzaci v AJ s rodilým mluvčím, úklid tříd. Každý týden máme anglický jazyk, a to je jediný předmět, na který máme jinou učitelku.

Jsou čtyři třídy, 1., 2. a 3. třída (ročníky) jsou smíchané a jsou ve dvou třídách Zelené a Modré. 4. a 5. ročník jsou také smíchané ve dvou třídách - Tyrkysové a Žluté.

Máme slovní hodnocení, ale ne jako výborný atd., ale učitelka napíše o každém žákovi vše slovně.

Za Montessori Tyrkysovou Ida Hillerová, Jasmína Policarová, Ella Holeová

Přednáška o kyberšikaně

Dne října jsme měli ve třídě program o kyberšikaně. Program byl zpracován formou divadla a trval přibližně dvě vyučovací hodiny. "Herci" nám zahráli příběh o klukovi, který kvůli kyberšikaně, včetně šikany, spáchal sebevraždu. Nejdříve nám příběh ukázali tak, jak se opravdu odehrál a potom jsme měli možnost příběh zastavit a upravit ho tak, jak se

měl správně odehrát. Ten, který změnu nabídl, pak šel na "podio" a scénku s ostatními herci zahrál. Na konci jsme pak měli prostor na kladení otázek. Program se mi opravdu moc líbil a hlavně to, že jsme měli možnost si ve různých scénkách i zahrát.

Sofie Horová, 8. A

České podzimní tradice

Podzimní období začínalo svátkem svatého Václava. Svatý Václav je nejen hlavním patronem českých zemí, ale také patronem vinařů a pivovarníků. Na jeho počest se v celé zemi konaly slavnostní mše, poutě, slavnosti a posvícení. Hospodyně pekly posvícenské koláče a v některých oblastech chystaly výslužky pro průvod čeledínů a děvčec. Se svátkem svatého Václava se pojí i řada pranostik, např.: Na svatého Václava každá pláňka dozrává. Svatý Václav víno chrání, po něm bude vinobraní. Přijde Václav, kamna připrav! V novodobé historii je tento den také státní svátkem a Dnem české státnosti. Jednou z nejznámějších událostí

je svátek svatého Martina. V českých zemích připadá na 11. listopadu a je s ním spojena hned celá řada tradic a pranostik. Čeledi končila roční službu, dostávali výplatu a museli si hledat službu novou, nebo získali smlouvu na další rok. I obec v tento den uzavírala nové smlouvy s obecním pastýřem či ponocným. Konaly se výroční trhy, poutě a posvícení. Rodiny a přátelé se scházeli u jednoho stolu, aby si pochutnali na martinské huse a martinských rohlíčcích. Hostiny bývaly bohaté a tučné a po nich následoval šestitýdenní předvánoční půst. Do současnosti přetrvalo očekávání „příjezdu Martina na bílém koni“ (první sníh), první ochutnání mladého tzv. Svatomartinského vína z podzimní sklizně, martinské pečivo a – jak jinak – i martinská husa. A proč martinská? Existují hned dvě legendy, jak k tomuto spojení došlo. První vypráví o tom, že husy svatého Martina rušily při kázání a zato odpykávají svůj trest na pekáči. „Martinské“ pranostiky:

Přijede-li Martin na bílém koni, metelice za metelici se honí. Půjde-li husa o Martinu po ledě, bude dlouhé léto. Martin a Kateřina na blátě, Vánoce na ledě. Taková pořádná duchna byla naplněna třemi až pěti kilogramy perí. A to už je nějakého perí! Jen si představte té práce, co s tím bylo. Každé pítko musela hospodyně pečlivě po celý rok stráždat, na dvorku sbírat a husy podškrubávat. I přes ten plot skočit, bylo-li třeba. Za dlouhých podzimních a zimních večerů se pak

scházely ženy kolem stolu a takto nashromážděné perí zpracovávaly tak zvaným dráním. Každé jednotlivé pítko musely vzít do ruky a oddělit měkkou část pera (prapor) od tvrdého ostnu. Divíte se ještě, že mít perinu ve výbavě znamenalo pro nevěstu bohatství? Draní perí neboli dračky se neobešly bez vyprávění. Předávaly se tak nejrůznější pověsti, historky i pohádky. Dětem bylo často dovoleno, aby z pece naslouchaly často i strašidelným příběhům. js

3. B na Vyšehradě

V pátek 20. října se konaly volby a naše třída 3.B dostala možnost opustit školu. Vzpomněli jsme si na náš neuskutečněný výlet z 2. ročníku. Naším cílem byl Vyšehrad.

Ráno jsme se sešli před školou, ve třídě se nasvačili a povyprávěli si pověst o Horymírovi a jeho koni Šemíkovi. Potom jsme se vydali na cestu. Jeli jsme autobusem, potom metrem a co nevidět nás už vítal bájný Vyšehrad.

Vše jsme si zde prohlédli a odhadovali, odkud Šemík s Horymírem skočil do Vltavy.

Zaujal nás také chrám sv. Petra

a Pavla, starobylá studna a historické sochy.

Po hradbách jsme obešli celý Vyšehrad. Bohužel bylo mlhavo a nebyl nejlepší výhled.

Cestou zpět jsme se ještě zastavili na dětském hřišti, kde si to všechny děti náležitě užily.

Výlet jsme zakončili návštěvou Sebíkova kocourka. Pověst o Horymírovi jsme si v dalších dnech vyslechli ještě jednou na CD v podání skvělého Václava Brabce a namalovali si k ní velmi zdařilé obrázky.

Světlana Šochová, třídní učitelka 3.B

Návštěva Pražského hradu

Dne 19. října jsme vyrazili spolu s našimi učiteli na výlet na Pražský hrad. Sraz byl před školou. Měli jsme domluvenou prohlídku katedrály sv. Víta a Vladislavského sálu. Před Pražským hradem jsme museli absolvovat prohlídku tašek a projít bezpečnostním rámem. Já jsem nepípala a prošla v pořádku. Čekali jsme na paní průvodkyni před katedrálou docela dlouho, byla milá a příjemná. Nejdříve nás provedla katedrálou svatého Víta, ta se mi moc líbila, zvláště pak vitrážová okna a zdobení. Dozvěděla jsem se spoustu zajímavých věcí. Například že katedrálu projektovali a stavěli

stavitelé Matyáš z Arrasu a Petr Parléř. A potom jsme šli do Vladislavského sálu, ten nás všechny ohromil svými rozměry. Délkou 62m a šířkou 16m a nádhernou gotickou křížovou klenbou vysokou 13m. Paní průvodkyně nám potom ukázala okno, kde byla roku 1618 provedena druhá pražská defenestrace, na královských úřednících Slavatovi a Bořitovi z Martinic. Těm se díky velkému nánosu nepořádku pod okny nic nestalo. Po prohlídce Hradu jsme jeli zpátky do školy.

Anna Milštainová, 8. A

Jak to bylo s Odysseem?

V divadle KC12 se konala akce. Jmenovala se Jak to bylo s Odysseem. Bylo to vyprávění doprovázené obrázky a písničkami.

Vyprávěli nám o řeckém válečníkovi Odysseovi. Zúčastnil se Trojské války. Poté, co válka skončila, trvalo mu 10 let, než se vrátil domů. Mezitím zažil děsivá dobrodružství. Například setkání s kykloem, který je uvězněn ve svém doupěti a snědl 5 vojáků. Ale Odysseus dal kyklovi napít vína, po kterém kyklop usnul.

Mezitím Odysseus se zbylými vojáky našel kus dřeva a počkali, až se kyklop probudí. Když se probudil Odysseus a vojáci mu zarazili do jeho jednoho oka kus dřeva. Kyklop zarval bolestí a řekl: "Sice jsem slepý, ale mám hmat!" A když odváděl ovce na pastvinu, všechny podrobně ohmatával. Ale Odysseus řekl všem, aby se chytli ovcí pod břichem a drželi se. Ovce šly na pastvinu a vyvezly vojáky ven. Ti utíkali k lodím a odpluli. Ale nevěděli, že otec kyklopa je Poseidon, bůh moře. Ten jim dával do cesty samé bouře.

Potom zažili další dobrodružství. Harpie, Sirény, vodní vítr, ještěra a čarodějnicí jménem Kirké. Ta Odysseovy vojáky proměnila v prasata a nechala si

tam Odyssea na 5 let. Nakonec se Odysseus vrátil domů sám a starý, ale své ženě dokázal, že je to on.

Mám rád řecké báje, ap roto se mi představení moc líbilo.

Martin Borbély, 5. B

5. třídy navštívily Music Festivall

V pátek 8. září jsme jeli tramvají na Music Festivall. Vystupovali jsme na zastávce Belárie. Pak jsme chvíli šli a dorazili jsme na Music Festivall. Tam jsme se nasvačili a v 9 hodin to začalo. Ujal se nás pán, který rapoval do mikrofonu. Ten nám ukázal beatbox. To znamená, že prděl pusou do mikrofonu. Pak nás pozval dozadu, kde byly nástroje. Tam se nás ujali 2 páni a 1 paní. Ti nám ukazovali, jak paní zpívala, 1. pán hrál na elektrickou kytaru a 2. pán hrál na elektrickou basu. Měli jsme poznávat písničky, které hráli. Pak nás zase poslali k pánovi, který hrál na bubny a my jsme si taky mohli zahrát

na bubny a někteří, na které nezbyly bubny, tak hráli na jiné nástroje. Pak jsme šli zase k tomu pánovi, který dělal beatbox. Ten nám řekl, že kdo chce, tak si to může vyzkoušet. Pak jsme šli k tramvaji a dojeli ke škole. Celý výlet byl moc hezký.

Michaela Kvintová, 5. B

Se školou jsme jeli na Music Festivall. Jeli jsme z Dvorců na zastávku Belárie. Potom jsme čekali asi tak 30 minut, než nás tam pustili. Potom jsme šli k takovému pódiu, kde jeden pán jménem Jaro ukázal beatbox. Pak jsme šli do zadní stage, kde jsme zpívali. Bylo to

fajn. Nejlepší asi bylo, když jsme si mohli vzít bonbony a samolepky. Celá akce trvala od 9 do 10 hodin. Také jsme hráli na bubny a byl to hrozný kravál, tohle byla asi jediná věc, která se mi na akci nelíbila. Ale jinak se mi všechno líbilo a velmi doporučuji jít se na Music Festivall podívat.

Tereza Procházková, 5. B

V pátek dne 8. září naše třída vyrazila do Modřan na Music Festivall. Byli jsme tam od 9 do 10 hodin. Nejdříve nám tam Jaro z kapely řekl, kde a co je. Potom jsme si šli zazpívat a říct si něco o hudebních nástrojích. Dále jsme bubnovali na bubny a hráli na rumba koule, rolničky a ostatní různé a podobné hudební nástroje. Nejvíce se mi

líbilo, jak Jaro zpíval písničku beatboxem. Jaro nás také vyvolával na pódium (tedy, kdo chtěl) zpívat takové divné tóny do mikrofonu. Kdo si to zkusil, tak dostal kazetu - nějaké písničky, co skupina nazpívala, a náramek. Když jsme odcházeli, mohli jsme si vzít červené balónky, hrozně dobré bonbony a samolepky. V deset hodin jsme z akce odešli a šli jsme na tramvajovou zastávku a jeli na Dvorce. Potom jsme šli pěšky ke škole a vrátili jsme se okolo jedenácti hodin a učili se ještě jednu hodinu. Moc se mi na Music Festivallu líbilo.

Nela Šebová, 5. A

Dne 8. 9. jsme byli my a 5. B na Music Festivallu. Vyšli jsme hned, jak nás paní učitelka vyfotila na ISIC kartu. Šli jsme na autobus 124 a odjeli jeli jsme až na Dvorce (konečná), odkud jsme šli na tramvaj 17 a vystoupili jsme na zastávce Belárie. Chvilku jsme šli pěšky, až jsme došli do cíle. Music Festivall byl u obchodu Kytary.cz. Chvilu, asi 20 minut, jsme tam čekali, protože jsme tam byli moc brzo. Přitom jsme se koukali na to, jak tam převážejí přenosné toalety. Poté tam pustili nějakou písničku. Když bylo 9 hodin, šli jsme k pódiu. Tam se nám představil Jaro. Ukázal nám beatbox a co nás všechno čeká. Jako první jsme šli do Kytary.cz, kde byla nějaká paní, dva kytaristi a jeden pán, který hrál na bicí. Tam jsme si vysvětlili, co je to hudba a i si

zazpívali dvě písničky. Pak jsme šli zpátky k Jarovi a odtamtud jsme šli k bubnů. Kdo neměl buben, měl jiné různé věci. Ta byla nějaká kapela a spolu s ní jsme hráli na nástroje. Poté jsme šli znovu k Jarovi a ten nám řekl, že máme jít znova do Kytary.cz k té kapele. Tam jsme si dali soutěž a šli jsme znovu k Jarovi, kde jsme dělali beatbox. Akce se mi líbila, bylo to zajímavé. Ale nemohli jsme si v budově Kytary.cz prohlédnout ručně vyrobené nástroje ze dřeva, ale jinak to bylo dobré.

Adéla Novotná, 5. A

8. září jsme s třídou jeli na Music Festivall, který se konal v Modřanech. Jeli jsme autobusem 124 do Dvorců a z Dvorců jsme jeli tramvají 17 na zastávku Belárie. Bylo to v areálu obchodu Kytary.cz. Byl

tam připravený velký černo-šedý kamion, který sloužil jako pódium. Provázel nás tam pan, který se jmenoval Jaro. Když jsme přešli přes nějaký dvůr a vešli jsem do budovy, tak tam byl připravený program o hudbě. Potom jsme šli zase k tomu kamionu, kde nám Jaro ukazoval, jak se dělá beat box. Potom jsme šli do takového kruhu, kde byly bubny a takové krabice, které taky sloužily jako bubny. Potom jsme jeli zpátky do školy. Ve škole jsme měli poslední hodinu matematiku. Výlet se mi docela líbil.

Kristina Štefková, 5. A

8. září jsme jeli tramvají na zastávku Belárie. Když jsme tam dojeli, tak jsme ještě kousek šli. Potom jsme chvíli čekali, než se muzikanti připraví. Vše mohlo začít. Šli jsme

s průvodcem Jarem, který dělá beatbox. S ním jsme se dostali až ke dvěma muzikantům, kteří hráli na elektrickou kytaru. Další muzikant hrál na bubny. Byla tam i zpěvačka, která hezky zpívala. Všichni nám zazpívali a zahráli. Potom jsme pokračovali na bubny. Tam jsme hráli podle rytmu. Hra na bubny mě zaujala, protože bych se také rád učil na bubny. Byly tam bubny vysoké, malé a různé tvarované. Též tam byla dřevěná krabice určená k bubnování. Na koho nezbyly bubny, ten dostal různá chřastítka. Tento festival jsme si všichni užili.

Milan Prošek, 5. A

Bezpečně do školy s BESIPem

12. 9. si 8. B ze školy Jeremenkova vyrazila se svou třídní učitelkou na výstavu Bezpečně do školy s Besipem do Holešovic. Jako každé třídy, tak i této se ujal policistka, které je prováděla po různých stanovištích. K vidění byly různé policejní, hasičské a záchrannářské vozy výbava (zbraně, hasičské a záchrannářské pomůcky aj.) a také technická výbava. Součástí toho bylo také představení, ve kterém ukazovali, jak dlouhou brzdovou dráhu má osobní automobil, motorka a kamion za určité rychlosti. Vyzkoušeli si také jízdu na koloběžkách po hřišti a jízdu v autě, které bylo speciálně upravené. Bylo zařazené na jedničce, mělo jenom pedál pro přidávání plynu a volant. Ti, co byli odvážní, si to s nadšením zkusili a ti, co jednoduše nechtěli, si jezdili na koloběžkách v areálu výstavy. Aby se návštěvníci nenučili, bylo pro ně připraveno představení, kde jezdili profesionálové na koloběžkách a BMX kole. Představení trochu ztížilo počasí, které jim moc neprálo. U-rampa se díky dešti stala kluzká, ale kluci to stejně zvládli. Po představení byla možnost vyzkoušet si jízdu na BMX kole a koloběžkách za pomoci workshopů. Po výstavě se všichni vrátili do škol a vydali se domů.

Alexandra Brunclíková, 8. B

V úterý 12. 9. jsme měli akci Bezpečně do školy s Besipem. Probíhalo to tak, že jsme měli dvě hodiny ve škole (IKT a ČJ) a pak jsme šli na dvorec, kde jsme nastoupili na tramvaj (17) a jeli jsme na zastávku Výstaviště Holešovice. Tam jsme se nasvačili a šli jsme na naše první stanoviště, kde nám ukazovali různé hasičské pomůcky a na co slouží. Potom jsme šli ke stánku, kde nám říkali, co se může stát, když budeme nabíjet mobil přes noc, tak se může přehřát a dojde k požáru. Pak jsme se šli kouknout, jak brzdí motorka, osobní auto a kamion

při 50km/hod. a 70km/hod.. Potom jsme šli na obří větrák. Říkali nám, že se používal na odvětrávání ventilačních šachet apod. A i na nás větrák pustili. Když jsme skončili s větrákem, tak jsme se šli podívat na vojenskou polici, kde jsme mohli nabít a vystřelit z pistole (samozřejmě v pistolích nebyly náboje). Potom jsme šli ke stánku, kde jsme dostali testy o bezpečnosti. Pak jsme se šli podívat na freestyle na kole a na koloběžkách (to mě bavilo nejvíc), dělali tam různé triky na U-rampě. Pak jsme šli na malá auta, mohli jsme ho i řídit. Když jsme skončili s autem, tak jsme už šli do školy, já jsem šel do družiny na jednu hodinu a šel jsem domů.

Štěpán Hnátek, 5. A

Ráno jsme měli jen dvě hodiny a pak jsme jeli tramvají na akci. Byly tam různé stránky od vojáků - třeba v jednom stánku byli dva vojáci a různé zbraně: kulomet, raketomet. V jiném stánku byly bomby (náboje) do raketometu a nášlapné bomby, granáty, atomová bomba... Byl tam taky velký vojenský oblek. Pak tam byla zaparkovaná záchranka, policejní motorka, hasičská auta a velký hasičský větrák. U záchranky nás učili, co máme udělat, když vidíme člověka na zemi a nehýbá se. Popis, co máme udělat: Prvně ho oslovíme, když se neprobudí, způsobíme bolest: štípnout do ucha, když nic, tak mu zakloníme hlavu, dáme ruku na hrudník, ucho k jeho ústům a 10 sekund počkáme.. Když se hrudník nezvedá, tak zavoláme záchranku, která nám řekne, co a jak. U hasičů jsme se podívali, jak to vypadá v hasičském vozu. A u záchranky též. Potom tam bylo malé dopravní hřiště a mohli jsme tam jezdit. Nejvíc se mi líbilo to malé dopravní hřiště. Potom tam byla malá elektronická autíčka. Ta byla také zábavná. Pak tam byla jedna velká rampa a na ní jezdili kluci. Potom tam byl policejní dron a telka, na které bylo vidět, kde ten dron létá. A nejvíc se mi líbilo malé červené autíčko - seděl v něm pán a šlapal na brzdu a plyn, já jsem mohla řídit. Bylo to boží, těším se, až dostanu řidičák. No a pak tam byl slavný obchůdek s jídle. Pak jsme jeli trvají do školy, kde nás čekalo překvapení - nedostali jsem oběd.

Tamara Paclová, 5. B

Dne 12. září jsme se ve škole učili jen dvě hodiny a potom jsme jeli tramvají na Výstaviště Holešovice. V Holešovicích byla akce Bezpečně do školy s Besipem, kde byly různé atrakce. Například tam byla malá autíčka a motorky, na kterých jsme se mohli projet, dále jsme se učili dělat první pomoc a dostali balónek, hráli jsme Besip pexeso kluci proti holkám a vyhrály holky. Taky tam byly zbraně a výbušné granáty, ale nic nebylo nabito ani naplněno. Také nám ukázali policejního drona a nějaké záběry z něho. Okolo jedné hodiny odpoledne jsme si dali oběd, neboli svačinu z domova. Nejvíce mě bavilo, jak na nás foukal obří větrák. Psali jsme také dva testy. V prvním testu se nás třeba ptali, jak poznáme policisty. Druhý test byl takový kvíz. Na kvízu byl obrázek s lidmi a každý člověk měl u sebe číslo a my jsme měli zaškrtnout, jestli je to dobře nebo špatně. Asi v půl třetí jsme odjeli z Holešovic tramvají. Ve tři hodiny jsme se vrátili před školu, někdo šel domů a někdo do družiny. Akce Besipu se mi líbila.

Nela Šebová, 5. A

Se školou jsme jeli na Výstaviště Holešovice, kde se konala akce s Besipem. Jako průvodce jsme měli policistu. Mohli jsme si sáhnout na nějaké zbraně, sednout si na vojenskou motorku. A taky jsme jeli malinkým doopravdicím autem), ale jen jsme točili volantem, jinak plyn nám držel

pán instruktor. Potom nám ukazoval, co se může stát, když necháme mobil v nabíječce přes noc, nebo jsme se mohli podívat na různé bomby, miny atd. Také jsme se podívali do sanitky, co tam mají za přístroje a tak. Nebo jsme si vzali helmu, koloběžku a jezdili jsme po takové dráze, která byla dost malá, ale celkem pěkná. Byli tam také hasiči a spousta hasičských aut a taky obří větrák. Také tam měli závody brzdové dráhy (motorka, auto, nákladní auto) a docela dost jsem se bála, když brzdilo nákladní auto. Akce se mi moc líbila a nejvíc se mi líbilo to, jak jsme jezdili autem, to bylo nejlepší.

Tereza Procházková, 5. B

V úterý 12.9.2017 jsme byli na akci Bezpečně s Besipem. První stanoviště byla vojenská policie, kde byly zbraně, které jsme si mohli vyzkoušet. Druzí byli záchranáři, u kterých jsme si vyzkoušeli masáž srdce. Třetí byla elektrická autíčka, na kterých jsme jezdili. Na dopravním hřišti jsme jezdili na koloběžkách a chodili po přechodech pro chodce. Na přechodu pro chodce jsme se učili, jak máme přecházet. Po krátké přednášce jsme se šli podívat na výcvik psa. Bylo to moc hezké. Na závěr jsme se mohli svěřit opravdovým autem. Moc se nám to líbilo.

Nicol Dvořáková, Valerie Focková, 3.A

Přírodovědné soutěže na naší škole

Dne 2. 10. a 3. 10. 2017 se konalo školní kolo přírodovědné soutěže Pražský pramen. Pořádá ji Gymnázium Botičská a klade si za cíl podnítit zájem žáků o přírodovědné obory. Letos se konal již 10. jubilejní ročník s tématem Mikrosvět a z naší školy se zúčastnilo 55 žáků 7. A, 8. A a 8. B. Pět nejlepších žáků školního kola postoupilo dál a někteří řešili úkoly na domácí zpracování. Jeden žák z 8. B se umístil na pěkném 39. místě z celkového počtu 3 500 soutěžících..

Další soutěž, do které jsme se zapojili, byl Přírodovědný klokan. Školní kolo proběhlo 30. 10. 2017 a zapojila se 9. A. Soutěž pořádá Přírodovědecká fakulta Univerzity Palackého v Olomouci. I tato přírodovědná soutěž má vzbudit zájem žáků o přírodovědné obory. S přírodou souvisí i celostátní projekt 72 hodin, do kterého se dne 13. 10. 2017 zapojily třídy 9. A, 8 A a 8. B. Jedná se o tři dny plné dobrovolnických aktivit, které se v ČR konají již po páté. Kdykoliv během těchto 72 hodin (12. - 15. října 2017) se

dobrovolníci po celém Česku pustili do aktivit, které pomohly druhým, přírodě, či jejich okolí. Výsledkem těchto projektů je mnoho úsměvů, radosti, dobrých pocitů z vykonané práce a mnoho dalších pozitivních účinků.

Cílem 72 hodin je zapojit co nejvíce mladých lidí a ukázat jim, že stačí málo, aby společně dokázali mnoho! Přesvědčit je, že jsou sami schopní změnit věci, které se jim nelíbí. Naučit je spolupracovat a víc vnímat svět kolem sebe. Žáci naší školy v rámci tohoto projektu vysadili na školní zahradě tři ovocné stromy, dvě hrušně a třešeň. js

Opakujeme

vyjmenovanáslova

Čtvrté třídy právě ve výuce češtiny žijí opakováním vyjmenovaných slov, tak uveřejňuji se souhlasem autorky jeden vtipný příspěvek k vyjmenovaným po P: Ráda hraji na PIKANOU. Většinou nejsem ZAPIKANÁ jako první. S kamarády se pak domlouváme, kdo další bude PIKAT a říkáme: "Před PIKOLOU za PIKOLOU nikdo nesmí stát nebo nebude hrát!" Po PIKANÉ přijdu domů pozdě na oběd a musím za to PYKAT. Když si trest ODPYKÁM, můžu si jít zase hrát na PIKANOU. Olinka Rezáčová, 4. B

1. čtvrtletní školního roku v 6. B

V září pro již pošesté začala škola, ale letos se spoustou nových hodin, němčina, španělština, IKT, dějepis, zeměpis, přírodopis a výchova k občanství. Přesli jsme na druhý stupeň a seznamujeme se s novými vyučujícími, to je ale v září téměř vždy stejné.

V polovině října měl náš Marcel narozeniny. V pátek dvacátého

jsme šli do kina na film českých tvůrců Po strništi bos. Film se nám velmi líbil a nebylo to jen kvůli nejpohodlnějším křeslům, ale samotným dějem snímku.

Listopad je už v plném proudu a my si užívám podzimních dní, další spolužáci mají narozeniny. Naši spolužáci Filip a Marceli se zúčastnili soutěže v anglickém jazyce. Celá naše třída se zapojí

do soutěže o nejlepší obrázek, který je na téma Nejlepší vánoční dárek. Pro některé z nás je to opravdu výzva a určitě máme šance vyhrát, protože malujeme hezky a rádi.

Za 6.B Sofie Týcová, Stella Jonke, Šimon Kricner

Adaptační kurz v Jizerkách

Ve dnech 14. - 17. 9. 2017 se poprvé v historii naší školy konal adaptační kohezí kurz. Třídy 6. A, 8. A a 8. B se svými třídními učiteli strávily čtyři krásné dny v Jizerských horách v horské chatě U Pašeráka v obci Rejdic. Pod vedením lektorů z CK Pragotour byl připraven program na stmělování kolektivu a na vztahy ve třídě. Žáci absolvovali různorodé aktivity (sportovní, psychologické

i zábavné), včetně celodenního výletu do Harrachova s návštěvou sklárny, skokanských můstků i Mumlavských vodopádů.

Papua - Nová Guinea

Dne 12.10. proběhlo u nás ve škole zeměpisné promítání o Papue-Nové Guineee. Pán, který nás pořadem provázel, byl v Nové Guineee už po třetí. Promítání trvalo jednu a půl hodiny. Dozvěděli jsme něco o „Festivalu barev“, na který si obyvatelé vezmou na sebe co nejvíce barevných kostýmů, namalují si obličej barvami a tančí kmenové tance. Nebo o tom, proč jsou Papuánci nazýváni nejdívočejšími lidmi světa. Nazývají se tak, protože si staví své domy na stromech, někdy až 40 metrů vysoko v jejich korunách. Pěkné bylo, že pan Tomáš Kubeš nás pořadem hezky provázel. Všem se pořad velice líbil a byl

zábavný a poučný.

Pavel Tůma, 7. A

Dne 12.10 jsme ve škole měli přednášku o Papue Nové Guineee. Tato přednáška byla pro 8.A a 8.B. Přednáška začala v 10:45. Bylo to o pánovi, který se do této země vydal. Vyprávěl nám různé příhody, které se mu tam staly, které zažil, nebo při příhodě u které ho málem zabily, ale naštěstí to přežil. U této země je důkaz toho, že ne všechny země jsou moderní. Ti lidé například pořád žijí v kmenech. Po páté hodině v podvečer nesmíte vycházet ven, protože místní lidé si dávají oříšky (to jsou drogy), smíchají

je s alkoholem a po šesté hodině si ty oříšky dávají i policisté. Pod vlivem této drogy jsou schopni vás zabít, takže jestli se do této země chcete vydat, tak musíte být velmi opatrní. Toto nám například říkal ten pán. Byli tam i různé fotky, jak ti lidé vypadají, občas tam bylo i video. Ten pán se vydal i na festival, a když už byl v tom městě, kde se to konalo, tak oni tam letadlem přiletěli po páté hodině a právě tam ho málem zabili. Také nám například říkal, že když se někde vydá místní obyvatel, tak jde někde třeba 2 dny, tak normální člověk tam jde 4 dny. Jídlo jí jenom to, které najdou. V tomto městě jsou jenom 3 supermarkety, ale ty mají otevřeno jenom do 17:00, protože pak si lidé dávají ty oříšky. V každém supermarketu sedí na vysoké židli hlídač a hlídá supermarket. Pro vodu musí chodit několik metrů občas dokonce několik kilometrů. Jedni z nejstarších kmenů žijí

daleko v horách a oni si pozůstatky nechávají vyvěsit doma na provizorní zdi. Dokonce jsou i případy, že s nimi i spí v jedné posteli. Když se u jednoho z kmenů ubytoval, tak jim v noci umřela nebo onemocněla malá holčička a oni ho vyhodili, že za to může on. Takže tam se s nikým nepárou. Tato přednáška byla velmi zajímavá a hezká.

Michaela Charvátová, 8. A

Projekt 72 hodin - Stromy pro Jeremenkovu

V letošním roce se naše škola poprvé zapojila do celostátního projektu 72 hodin, ve kterém jsme i my dali najevo, že nám naše okolí není lhostejné. Pro naši třídu se nám podařilo získat dvouletý stromek třešně, který jsme v pátek 13. října společnými silami zasadili na zahradě školy. Přestože nám ve škole zbývá už jen několik měsíců, než se všichni rozprchneme na střední školy, zůstane po nás památka, na níž si budou naši mladší spolužáci pochutnávat ještě spoustu let.

Záložka do knihy spojuje školy

Naše škola se letos poprvé zapojila do česko-slovenského projektu Záložka do knihy spojuje školy. Tématem letošního tvoření žáků byl Tajuplný svět knižních příběhů. Cílem tohoto projektu je navázání spolupráce mezi českými a slovenskými

školami. Záložky našich dětí jsme poslali na Slovensko, odkud nám přijdou záložky od dětí slovenských. Do projektu se zapojil celý 1. stupeň a část 2. stupně. Záložek se nám sešlo přes 200 a už se těšíme, až přijdou záložky slovenské!

Výherkyně komiksově soutěže

Naše žákyně 7. A Adriana Francová se zapojila do výtvarné komiksově soutěže Bohouš a Dáša mění svět s tématem Soutěž nebo Spolupráce? Svůj komiks pojmenovala Školní výtvarná soutěž.

Po nějakém čekání přišla milá zpráva - Adriana se umístila mezi nejlepšími třemi pracemi pro 2. stupeň. Jen pro zajímavost - do soutěže přišlo z 2. stupně celkem 209 komiksů z celé ČR! Šlo se tedy na slavnostní předávání cen na Novoměstské radnici, které se uskutečnilo 15. listopadu. Adriana si odnesla 1. místo, hodnotné ceny a zážitky z workshopů se známými výtvarníky, tvůrci komiksů - Toybox a Karel Jerie. Moc gratulujeme a přejeme mnoho dalších výtvarných úspěchů! Na stranách 12 až 14 si můžete Adrianin komiks prohlédnout a přečíst!

Jak pomáhají děti z 1. B

V listopadu jsme si povídali o tom, proč a jak doma pomáháme mamince nebo tatínkovi. Zjistili jsme, že jsme velcí pomocníci a moc nás to baví. Mnozí z nás pomáhají pravidelně, někteří příležitostně a někdo třeba zatím nepomáhá, ale moc by si to přál.

Lili: „Pomáhám mamince s vařením a jednou jsem uklidila celou kuchyň.“

Daník: „Já pomáhám mamince luxovat, vařit a tátovi pomáhám natírat zdi.“

Katia: „Pomáhám mámě s vařením, někdy i se sestřičkou a tátovi pomáhám tím, že mu vytahuju papíry, když se

tisknou.“
Davídek: „S ničím zatím nepomáhám, ale rád bych mamince pomáhal uklízet nádobí, ze kterého jíme.“
Vaneska: „Pomáhám babičce s vařením, luxováním a mamince při úklidu pokoje.“
Olík: „Pomáhám vařit, luxovat a tátovi spravit bránu.“

Děti, jen tak dál :-)

Doplněno ilustracemi dětí :-)

Na Pražském hradě s 3.A

Dne 20.10.2017 jsme brzy ráno vyrazili na procházku na Pražský hrad. S batohy na zádech a dobrou náladou, kterou nám nezkažila ani zamračená podzimní obloha, jsme vystoupili z tramvaje u Národního divadla a dále už jsme šli pěšky. Nejdříve po nábřeží ke Karlovu mostu, který byl našťastí tak brzy ráno ještě poloprázdný, takže jsem si mohli prohlédnout kamennou výzdobu soch a obdivovat pohledy na nejznámější

památky, které lze z Karlova mostu vidět. Občas nás zastavovali japonští turisté, aby se s námi vyfotili. Jakmile jsme přešli po Karlově mostě, ovanula nás sladká vůně trdelníků, které se nedalo odolat. Tak jsme si udělali malou ochutnávku a potom pokračovali v cestě přes Malostranské náměstí směrem k Nerudově ulici. V ní jsme obdivovali domy s různými domovními znameními, až jsme došli k domu U Dvou slunců, ve kterém žil významný český

spisovatel a básník Jan Neruda se svými rodiči. Když jsme pohlédli vzhůru, nad námi se tyčily sgrafitové zdi Schwarzenberského paláce, pod kterým jsme prošli na Hradčanské náměstí, kde je umístěna socha 1. československého prezidenta T. G. Masaryka. Vzhledem k současným bezpečnostním opatřením jsme museli všichni projít povinnou kontrolou našich zavazadel a potom už jsme se mohli věnovat samotné prohlídce. Jak jsme se blížili k Pražskému hradu, lidí začalo přibývat, a tak jsme byli rádi za pomoc 4 maminek, které se ochotně nabídky jako doprovod. Díky nim jsme si nejen prohlédli celý komplex Pražského hradu, ale také jsme si mohli natisknout pamětní razítka a koupit si pamětní dřevěné turistické známky. Prohlídku jsme ukončili krátkým občerstvením teplým čajem a posledními krásnými výhledy na Prahu z vinice nad Starými zámeckými schody. Procházka se nám všem moc líbila a těšíme se zase někdy příště...
js

Podzimní den na Vyšehradě

V den voleb jsme opustili školu a šli ze školy pěšky až na Vyšehrad. Hned za bránou jsme vstoupili do velkého parku, kde nás přivítal krásný kostel.

Také jsme se dlouho procházeli po hřbitově a hledali hroby velkých osobností jako je třeba Božena Němcová, Bedřich Smetana, Waldemar Matuška, Karel Hynek Mácha a další. V parku byl náramný klid a ke konci jsme si koupili menší občerstvení. Moc se nám tam líbilo.

Marcela Tarasovičová a Ája Kyjaková, 4. A

Halloween na druhém stupni

Dne 1.11.2017, ve středu, naše třída 9.A pořádala Halloween ve škole pro 2. stupeň. Do školy jsme přišli na osmou hodinu a první 2 vyučovací hodiny jsme připravovali naše stanoviště. Učebna výtvarné výchovy se změnila díky Sebastianovi, Kubovi a Ondrovi na stanoviště, kde probíhala zkouška odvahy. Učebny literatury jsme se ujaly my, tj. já, Vali, Sofi a Naty. U nás děti lovily jablka z lavoru pouze ústy bez použití rukou. Ve fyzice Viki, Poly, Terka a Ondra pořádali únikovou hru. V učebně dějepisu bylo poznání chutí a vůní a různých předmětů, v učebně matematiky se konal bowling s dýní a v učebně hudební výchovy bylo něco na přemýšlení. Když nám na stanovišti došla jablka, tak jsme přinesli z jídelny papírky a děti místo jablek lovíly je. Někdo to měl rychle vylovené, někdo to naopak vůbec nezládl. Halloween se nakonec docela vydařil.

Eliška Bártová, 9.A

Včerejšek byl ve znamení oslavy Halloweenu. Začalo to trochu zmateně, jelikož většina lidí neposlouchá, co se děje. Ale vše začalo vypadat slibně, když jsme se rozmístili do tříd a začali s přípravou. Nevím, jak to probíhalo u ostatních, ale u mě, Sebastiana a Ondřeje to bylo skvělé. Pouštěli jsme písničky, rovnali lavice, otevírali okna a připravovali atrakci. Odbila devátá hodina a přišla první připravená třída. Oblékli jsme kostýmy a pustili jsme skladbu od J.S.Bacha Fugu d moll. Děti vypadaly vystrašeně. Začali jsme jim ukazovat cvrčky, myši a žížaly, potom dostaly pásku přes oči a začalo strašení. Nejdřív jim po ruce lezla myš, potom jsme je vystrašili napodobeninou cvrčků a nakonec nechali sáhnout do pytle s vodou na žížaly. Myslím, že na naše stanoviště jen tak nezapomenou....

Jakub Klíma, 9.A

Včera byl 1. listopad a my jsme pořádali Halloween pro žáky 2. stupně a 5. třídy. Já, Polly, Terka a Ondra jsme měli v učebně fyziky únikovou hru, při které jsem skupinku dětí po 3-6 členech zamkli ve třídě s dozorem a oni pomocí indicií a hádanek museli najít klíč a dostat se ven. Dle mého názoru se v naší škole pohybuje spousta hloupých dětí, některým žákům 6. třídy se povedly lepší časové výsledky než některým z osmých tříd. Pokud jsem zrovna nebyla zamčená ve třídě, byla jsem se podívat na jiných

stanovištích ostatních spolužáků. Myslím, že jako třídě se nám akce vydařila a my, skupinka pořádající únikovou hru, jsme byli spokojeni.

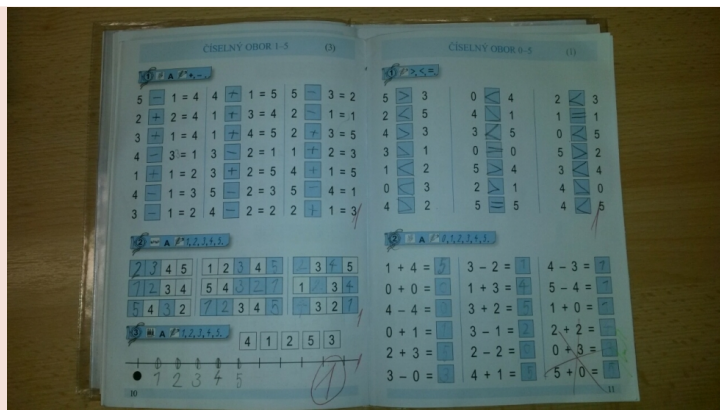
Viktorie Poláková, 9.A

js

Hlásí se 1. A

Již třetí měsíc chodíme do školy. Ve třídě je nás patnáct, devět chlapců a šest děvčat. Naučili jsme se mnoho říkanek nejprve k různým psacím prvkům a později k prvním písmenům. V českém jazyce čteme slabiky a slova, ale i věty doplněné obrázky, což využíváme hodně v matematice při čtení slovních úloh. Naučená písmena umíme napsat malými i velkými tiskacími písmeny i malými psacími písmeny. Umíme je i vymodelovat.

Při matematice si hrajeme s čísly - porovnáváme, sčítáme, odčítáme, příklady znázorňujeme obrázky a na číselné ose, řešíme slovní úlohy, umíme k nim tvořit otázku i odpověď, nakupujeme. Orientujeme se ve školní budově, pozorujeme změny v přírodě, zpíváme, malujeme,

vyrobíme, cvičíme... Je toho hodně. Vydali jsme se i mimo školní budovu. Již v září jsme jeli do Holešovic na akci „V pohodě do školy s BESIPEM“ a v říjnu do Divadla U Hasičů na pohádku „Čert to nemá nikdy lehké“ s panem Čenským a Brouskem v hlavní roli. Do tohoto divadla půjdeme ještě

v prosinci na pořad „Čtyřlístek v pohádce“. Už se moc těšíme. V říjnu jsme měli také „Den bez lavic“, to jsme nešli do třídy, ale na Kavčí Hory, kde jsme sportovali, a pak na dětské hřiště u podolské vodárny. Také jsme měli dobrý pořad o tom, jak se máme ve společnosti chovat „Etiketa a školní řád“. Ne vždy a všem se daří pravidla chování dodržovat. Asi nám to dá ještě hodně práce. Poslední den v říjnu si pro nás devátáci připravili Halloweenovou party, při které jsme se dobře pobavili a zasoutěžili si. Někteří jsme se zapojili do úklidu školní zahrady spolu s rodiči při podzimní brigádě zakončené táborákem. Teď nás čeká ještě hodně práce, ale i zábavy. Na všechno se těšíme, ale hlavně na Vánoce a prázdniny! Pěkný zbytek kalendářního roku a pěkné svátky přejí žáci I.A se svou paní třídní učitelkou.

2. A a BESIP

Dne 11.9. jsme se s žáky zúčastnili akce BESIP na výstavišti v Holešovicích.

Sešli jsme se v 7:45 před školou a městskou hromadnou dopravou šťastně docestovali až na výstaviště. Hned u brány nás přivítali usměvaví členové bezpečnostních složek. Každé třídě byl přidělen jeden příslušník a s ním děti postupně procházely jednotlivá stanoviště. Seznámily se tak s činností pyrotechniků, s požární technikou a poznaly práci zdravotních záchranářů. Děti se mohly projet po mobilním dopravním hřišti- samozřejmě podle pravidel silničního

provozu. Velký úspěch sklídila ukázka zásahu policejního psa. Vítaným zpestřením byl program mistrů free stylu na U rampě

Kolem poledne se zástupy spokojených dětí vracely do školy.

Při pohledu na uplynulý měsíc školního roku byla tato akce jednoznačně hodnocena žáky jako nejlepší.

Žáci 2. A

Odemykání slabikáře 1. B

V úterý 21. 11. byl pro nás - prvňáčky - velký den, na který jsme se těšili a už od září - Odemykání Slabikáře.

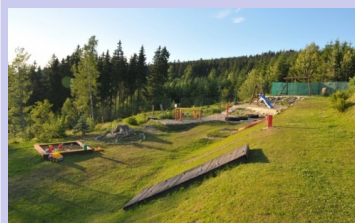
Ve třídě stála velká barevná krabice a bylo přichystáno šest

velmi náročných úkolů, které jsme postupně plnili a tím proměňovali náš klíč v kouzelný. Tento kouzelný klíč odemkl záhadnou krabici, kde nás čekala nejen sladká odměna, ale hlavně vysněný slabikář!

Moc děkujeme rodičům, že nás v tento důležitý den přišli podpořit!

Děti z 1. B

Adaptační zájezd 6. A

Na adaptační kurz jsme jeli s 8.A a 8.B.

Sklárna Harrachov

Jako první jsme se šli podívat do obchodu se sklem. V této sklárně vyrábí skleničky, skleněná zvířátka, lustry, nádoby, ozdobné kameny a ozdobná těžítka. Po prohlédnutí obchodu jsme šli

do muzea, ve kterém byli ozdobné sklářské produkty, které se nám velmi líbily. Po prohlídce muzea jsme se šli podívat jak se takové skleničky vyrábí.

Historie sklárny Harrachov: První zmínka o sklářské huti na Novém Světě se datuje k roku 1712. Toto datum je dochováno v zemských kronikách Státního oblastního archivu v Zámruku, ale ze zápisů je zřejmé, že vznik harrachovské sklárny je možné datovat ještě před tento letopočet. Od roku 1851 se výrobky sklárny pravidelně objevovaly na tzv. Světových výstavách, kde byly mnohokrát oceněny těmi nejvyššími cenami za své provedení, styl a nápady. Na první světové výstavě v Londýně byly výrobky sklárny oceněny.

Článek pro vás napsaly: Eliška Poláková a Valentýna Rygrová

Na začátku školního roku jsme byli na adaptačním pobytu. Jeli jsme autobusem a všichni si povídali. Bydleli jsme v penzionu u Pašeráka. Hráli jsme zábavné hry a chodili na procházky do přírody. Všem se to moc líbilo. Dokonce tam moc dobře vařili! Doufám, že budeme jezdit častěji.

Cesta tam byla strašně zdoluhavá. Když jsme tam dorazili a ubytovali se, tak pro nás přišel Tomáš (náš vedoucí) a šli jsme si ven zahrát nějaké seznamovací hry. Spolu s námi tam byli ještě obě osmé třídy. Když jsme je dohráli tak nás Tomáš poslal na chvíli do našeho pokoje a pak nás zavolal na večeři. Večeře byla

výborná, po večeři jsme si šli zahrát ještě nějaké hry a pak šli spát. Druhý den po odpoledním klidu byla procházka (pro mě až příliš dlouhá). Vrátili jsme se přímo na večeři tak jsme se šli najíst. Pak zase nějaké ty hry, dovolili nám si pustit televizi a pak jsme šli spát. Třetí den byl celodenní výlet. Došli jsme k nějakému kostelíku a pár krámkům. Když jsme šli zpátky do chaty tak jsme se zastavili na hodně starém hřbitově. Pak jsme konečně už šli. Čtvrtý den byl odjezd tak jsme si zabalili věci a jeli ke škole, tam si nás vyzvedli rodiče a jeli domů. Moc jsem si to užila.

Amálie Pítrová

Cesta kolem světa

Dne 13. 10. 2017 se žáci druhých tříd zúčastnili programu „Cesta kolem světa“ v Muzeu České hudby v Praze. Program z dílny Lenky Pospíšilové zaujal

velmi všechny žáky, ale též paní učitelky. Již samotný název nám napovídá, že jsme se duchem projeli po jiných kontinentech a děti si na vlastní kůži vyzkoušely různé hry, jimiž si krátí volný čas jejich vrstevníci v těchto končinách. Setkali jsme se s autentickými jazyky, oděvy a individualitami, které dokreslily atmosféru různorodého prostředí. Děti si vyzkoušely exotické hudební nástroje, rekvizity, naučily se krátké písně v různých jazycích. Např. podívali jsme se za dveře Asie. Děti se naučily japonskou píseň, kterou následně přivítaly Gejšu, v jejich atypickém oděvu - kimono, přes něj okrasný pás a v ruce krásně malovaný vějíř.

Záložky a přírodniny 4. A

Záložky do knížek

Naše třída se zúčastnila krásné akce. Vyráběli jsme záložky do knížek. Záložky jsme různě zdobili. Např. jsme na ně malovali obrázky nebo jsme je zdobili barevným papírem. Potom jsme je poslali do jiných škol. Záložky se nám moc povedly.

šnb
sp;
Ondra Novák a Tobias Duda, 4. A

Výstavka přírodnin

Paní učitelka nám dala za úkol sbírat živé přírodniny. Nasbírali jsme např. tis červený, kaštiny, bukvice, žaludy, kukuřici, různé druhy hub, šípky, šišky, černý bez aj. Ti, kteří výstavku shlédli, užasle řekli: „Jééé, to je hezké!“ Byli jsme šťastní, že se všem líbila. Jsme rádi, že jsme se dozvěděli o přírodě více.

David Nguyen a Jirka Kracík, 4. A

Bylinkobraní a autorské čtení ve 4. A

Bylinkobraní

V měsíci říjnu jsme se celý týden zabývali bylinkami. Kreslili jsme hrníčky a na nich bylinky a z druhé strany jsme uvedli, co nám bylinky pomohou vyléčit nebo v čem nám mohou posloužit. Vaří se z nich dobré čaje, lektvary, džemy, dělají se z nich šampóny, oleje, tinktury. Například že borůvka černá je moc dobrá na oči, šípek má nejvíc vitamínu C, lípa je výborná na záněty horních cest dýchacích a heřmánek je protizánětlivý a jitrocel je dobrý na ekzémy a hojí rány. Pak jsme si přinesli doopravdivé bylinky a uvařili jsme si s paní učitelkou výběrné čajíčky.

Katka Ďuricová a Johanka Kuželová, 4. A

Autorské čtení

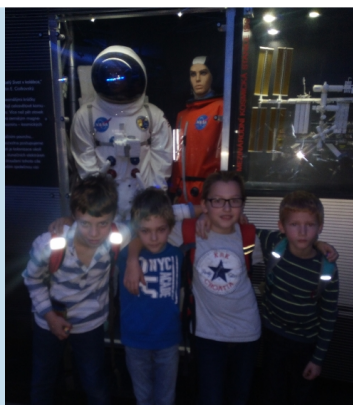
Jednou k nám přišel pan spisovatel Jiří Walker Procházka. Vyprávěl nám o knížkách, které napsal. Např. Tajná dvojka. Připravil pro nás různé kvízy a hádanky, spojovačky a lidová rčení, které byly právě z těch jeho knížek. Mohli jsme si koupit jeho knížky a pan spisovatel nám je i podepsal. Bylo to velmi hezké povídání a mohlo by být víc takových akcí.

Pavlík Poucha a David Budil, 4.A

Planetárium

Abychom toho věděli o vesmíru ještě víc, tak jsme jeli do Planetária v Holešovicích. Shlédli jsme krátký dokumentární film o planetách a Sluneční soustavě. Viděli jsme, jak vypadají na obloze různá souhvězdí - velká medvědice, malá medvědice, jižní kříž, škorpión aj. Vše se promítalo na strop v 3D. Pak jsme si procházeli Planetárium. Mohli jsme shlédnout kosmonauty, rakety, černou díru, to byla nejlepší atrakce. Kupovali jsme si malé, gumové, skákací míčky a ty jsme roztočili v Galaxii a černá díra je snědla. To se nám líbilo nejvíc. Víš, jak se jmenuje první a zatím poslední Čech, který byl ve Vesmíru? _____

Bylo to prima a připadali jsme si, jako bychom byli opravdu ve Vesmíru. Kdybys chtěl, můžeš se tam jít podívat, stojí to za to. šnb

Tymur Furman a Honza Mašek

Loutkové divadlo

Jednou ve výtvarce nám paní učitelka řekla, že si uděláme loutkové divadlo.

Rozdělili jsme se do skupin, jak jsme chtěli. Měli jsme si vybrat klasickou pohádku.

Někdo si vybral O Růžence, O krtečkovi, O pejskovi a kočičce, O třech prasátkách aj.

Nejdřív jsme vyrobili loutky z papíru a kulisy taky a nakonec jsme pohádku všem předvedli. Zazvonil zvonec a pohádky je konec.

Lucka Hložková, Niki zahrádková, Vali Nikitjuk a Natálka Bártová

A na co se můžeme těšit v příštím čísle?

V příštím čísle se můžeme těšit na mnoho dalších příspěvků z řad našich žáků i učitelů. Každý měsíc vyrazíme na různé výlety či akce, o které se s Vámi rádi podělíme.

V příštím měsíci, konkrétně 13. prosince, nás čeká Vánoční jarmark a Advent ve škole, ze kterého Vám určitě přineseme nové zprávy!

Přejeme Vám šťastné a klidné Vánoce a mnoho úspěchů do nového roku 2018!

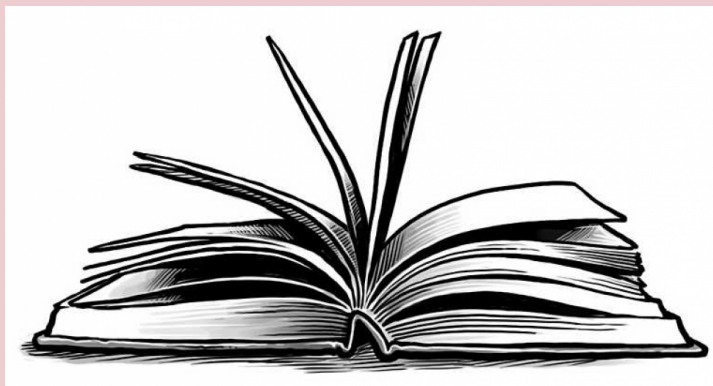
**ZÁKLADNÍ ŠKOLA
JEREMENKOVA.**

Klub mladých čtenářů

Každý pedagog vám potvrdí, jak je pro děti a jejich správný vývoj důležité čtení.

Jako v minulých letech, tak i letos funguje v naší škole Klub mladých čtenářů. Několikrát do roka si žáci mohou vybrat

z bohaté nabídky zajímavých knih. Stačí jen vyplnit přihlášku, která je na konci každého katalogu a odevzdat ji třídnímu učiteli. Pak už jen čekají, až jim objednané knihy přijdou rovnou do třídy za velmi výhodné ceny.

Ještě je nutno dodat, že na své si mohou přijít i jejich rodiče - v poslední době totiž katalogy nabízejí také tituly pro dospělé čtenáře.

Využijte příležitosti zpříjemnit si dlouhé zimní večery u dobré knihy!

Vánoční jarmark a Advent ve škole

Základní škola Jeremenkova srdečně zve všechny lidi
na Vánoční jarmark a Advent ve škole.

Akce se bude konat 13. prosince 2017

od 15⁰⁰ hodin do 18⁰⁰ hodin. Zahájení Vánočního jarmarku
a Adventu bude ve velké tělocvičné škole.

Každá třída bude mít svůj program ve své třídě,
kde bude možno si koupit nějaký dárek. Součástí
akce bude soutěž o nejlépe vyzdobenou třídu.

Moc se na všechny těšíme!